Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijek
Europska avenija 7
31000 Osijek

Pn-20/2020-69

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E NJ E

Općinski sud u Osijeku, po sucu Marku Šimuniću, u pravnoj stvari tužiteljice Sandre Paska iz Višnjevca, P. Svačića 23 A, OIB: 12379175649, zastupanoj po punomoćniku Željku Eroru, odvjetniku u Odvjetničkom uredu Eror u Osijeku, protiv tuženika Adriatic osiguranje d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, zastupani po punomoćniku Bojanu Nikoliću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri u Zagrebu, Pisarnica Osijek, radi naknade štete, nakon rasprave održane i zaključene 18. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika parničnih stranaka, 29. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976 da tužiteljici Sandri Paska iz Višnjevca, P. Svačića 23A, OIB: 12379175649, isplati iznos od 13.370,27 EUR (trinaesttisućatristosedamdeseteurai dvadesetsedamcenti) na ime pravične novčane naknade neimovinske štete zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 22. listopada 2018. pa sve do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranjem ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, a za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d. da tužiteljici Sandri Paska isplati iznos od 1.800,00 EUR (tisućuosamstoeura) na ime naknade imovinske štete na ime tuđe pomoć i njege, zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 29. listopada 2026. pa do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranjem ili granične kamatne stope

proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, a za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d. da tužiteljici Sandri Paska isplati iznos od 265,00 EUR (dvijestošezdesetpeteura) na ime naknade imovinske štete radi uništene odjeće zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 29. listopada 2026. pa do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranjem ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, a za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d. da tužiteljici Sandri Paska isplati iznos od 4.216,59 EUR (četiritisućedvijestošesnaesteeuraipedesetdevetcenti) na ime naknade imovinske štete radi izgubljene zarade koja se odnosi na neto razliku plaće zajedno sa zateznim kamatama od 6. prosinca 2019. do 31. prosinca 2022., po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. godine pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena i od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranjem ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, a za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

V. Djelomično se odbija tužbeni zahtjev tužiteljice Sandre Paska za naknadu štete od 36.260,25 EUR (tridesetšesttisućadvijestošezdeseteuraidvadesetpetcenti) zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 22. listopada 2018 pa do isplate.

VI. Nalaže se tužiteljici Sandri Paska naknaditi tuženiku Adriatic osiguranje d.d. troškove parničnog postupka u iznosu od 3.872,97 EUR (tritisućeosamstosedamdeset dvaeuraidevedesetsedamcenti) zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 29. listopada 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranjem ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, a za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1.

siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

i

r i j e š i o j e

Utvrđuje se da je tužba povučena za iznos od 2.419,55 EUR (dvijetisućečetiristo devetnaesteuraipedesetpetcenti) zajedno sa zateznom kamatom od 15. svibnja 2018. pa do isplate.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je u tužbi navela kako se 9.4.2018. oko 16,20 sati dogodila prometna nezgoda u Zenici na magistralnom putu M-17 u mjestu Vjetrenica, BiH. U navedenom nezgodi je tužiteljica zadobila teške tjelesne ozljede kao putnica u o/a/r/o OS 640-DM, opisane u medicinskoj dokumentaciji i zapisniku o uviđaju. Vozilo u kojemu je tužiteljica bila putnica, osigurano je od automobilske odgovornosti kod tuženika policom broj 068300703838. U prometnoj nezgodi je tužiteljica zadobila teške tjelesne ozljede opisane u medicinskoj dokumentaciji zbog kojih se liječila u KCU Sarajevo, kao i u KBC Osijek. Iste ozljede su kod tužiteljice izazvale fizičke boli, duševne boli zbog umanjenja životne aktivnosti, strah i naruženost, te joj je bila potrebna tuđa pomoć i njega. Također, tužiteljica se nalazi (u vrijeme podnošenja ove tužbe) na bolovanju zbog nesposobnosti za rad. Tužiteljica je u predmetnoj nezgodi pretrpjela imovinsku i neimovinsku štetu. Osim tuđe pomoći i njege, tužiteljica je pretrpjela imovinsku štetu u vidu izgubljene zarade pošto se nalazila na bolovanju te nije bila u stanju raditi. Uništena joj je odjeća koju je imala na sebi, imala je troškove u vidu odlazaka na brojne preglede i terapije kod liječnika raznih specijalnosti. Neimovinsku štetu tužiteljica trpi u vidu povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, slijedom čega ista polaže pravo na naknadu štete sukladno člancima 19., 1089., 1095. i 1100. ZOO-a. Prosječna neto plaća tužiteljice 6 mjeseci prije predmetne nezgode iznosila je 2.544,25 hrk. Tužiteljica je obratila tuženiku sa zahtjevom za mirno rješenje spora 22.10.2018., nakon čega joj je tuženik kao nesporan dio naknade štete isplatio iznos od 60.500,00 hrk na ime pravične novčane naknade neimovinske štete. S obzirom da navedeni iznos nije adekvatan iznos pravične naknade neimovinske štete zbog pretrpljenih ozljeda tužiteljice po navedenom štetnom događaju, kao i zbog toga što tuženik u mirnom postupku nije uopće razmotrio tj. ništa nije isplatio radi naknade imovinske štete, tužiteljica je primorana podnijeti navedenu tužbu.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo kako priznaje kao neprijepornu činjenicu da se 9.4.2018. dogodila prometna nezgoda u kojoj je sudjelovalo vozilo reg. oznake OS 640-DM, za koje je vlasnik u trenutku nezgode imao kod tuženika sklopljen – temeljem članka 22. stavka 1. ZOO – ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti može nanijeti trećim osobama zbog tjelesne ozljede, smrti, narušavanja zdravlja te uništenja ili oštećenja stvari. Obzirom da je tužiteljica bila putnik u vozilu reg. oznake OS 640-DM, tuženik ne spori svoju pasivnu legitimnost, a obzirom na okolnosti nastanka štetnog događaja tuženik čini nespornim odgovornost svog osiguranika. Međutim, tuženik osporava visinu zahtjeva s naslova neimovinske štete jer nije utemeljen u vrsti i težini zadobivenih ozljeda, a osporava i zatraženi početak tijeka zateznih kamata na tu štetu. Naime, prema do sada priloženoj medicinskoj dokumentaciji sačinjenoj do

9.4.2019., može ocijeniti da će kod tužiteljice zaostati trajni funkcijski deficit i smanjenje životne aktivnosti do cca 26%, što je razvidno iz nalaza i mišljenja liječnika cenzora tuženika dr. Maje Crnković. Jasno je stoga da je tužbeni zahtjev postavljen krajnje neprimjereno i previsoko i da je tuženik isplatom nespornog iznosa od 60.500,00 hrk praktično naknadio neimovinsku štetu tužiteljici. Zahtjev tužiteljice s naslova zateznih kamata i tijeku dospjelih zateznih kamata od podnošenja zahtjeva 22.10.2018., nije na zakonu osnovan i tuženik ga osporava. Ovo stoga što u vrijeme podnošenja odštetnog zahtjeva liječenje tužiteljice nije bilo okončano i uz odštetni zahtjev nije bila podnijeta kompletna liječnička dokumentacija, a što dokazuje činjenica da je uz tužbu priložena liječnička dokumentacija sačinjena nakon podnošenja odštetnog zahtjeva , konkretno nalazi fizijatra od 25.10.2018. i 8.1.2019., nalaz psihologa od 25.10.2018., nalaz neurokirurga 7.11.2018., nalaz EEG od 11.1.2019., nalaz EMNG od 14.2.2019. i nalaz neurologa 9.4.2019. Tužiteljici kao oštećenoj osobi pripada pravo na zatezne kamate od dana donošenja prvostupanjske presude sa ostavljanjem paricijskog roka tuženiku za dobrovoljno ispunjenje ev. tražbine u roku od 90 dana od dana donošenja presude. U odnosu na ostale zahtjeve koji se odnose na imovinsku štetu, tuženik osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva u pogledu izgubljene zarade obzirom da se tužiteljica na dan štetnog događaja 9.4.2018. već nalazila na bolovanju zbog ranije operacije karcinoma crijeva i imala je već tada manja primanja. Stoga cjelokupno bolovanje tužiteljice nakon 9.4.2018. nije uzročno-posljedično povezao s štetnim događajem niti tuženik može u cijelosti biti odgovoran za manja primanja tužiteljice tijekom cijelog trajanja bolovanja. Ovo tim više što je tužiteljica i kasnije imala problema s crijevima – ileus, zbog čega je bila operirana 18.12.2018. i zbog koje je također morala biti na bolovanju, a što nije posljedica štetnog događaja. Dakle, cjelokupno bolovanje tužiteljice ima više uzroka, a tuženik nije odgovoran za uzroke koji nisu u vezi s predmetnim štetnim događajem. Tuženik osporava zatraženi tijek zatezne kamate na izgubljenu zaradu, osporava po visini zahtjev s osnova tuđe pomoći i njege kao previsok, osporava i zatraženi tijek zateznih kamata na sve zahtijevane iznose naknade neimovinske štete te imovinske štete s osnova izgubljene zarade. U pogledu potraživanja za uništenu odjeću i troškove liječenja, tužiteljica nije dostavila niti jedan dokaz o postojanju te štete, niti jedan dokaz o tome da je i u kojoj mjeri uništena odjeća niti jedan valjan dokaz o starosti i amortiziranosti tih odjevnih predmeta, odnosno o njihovoj stvarnoj vrijednosti, a time i o visini štete. Isto se odnosi i na navodne troškove liječenja. Tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev preko primjerenog iznosa kako neimovinske, tako i imovinske štete, te obvezati tužiteljicu da tuženiku naknadi trošak parničnog postupka razmjerno tuženika u sporu.

2.1. Kako je tijekom ovog postupka došlo do izmjene raspravnog suca, ovaj sud je na ročištu održanom 8. svibnja 2025. donio rješenje kojim glavna rasprava počinje iznova, sve sukladno članku 315. stavku 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19.– dalje u tekstu: ZPP).

2.2. Tužiteljica je podneskom od 5. svibnja 2026., odnosno 27. kolovoza 2026. djelomično povukla tužbeni zahtjev, a sve nakon saslušanja tužiteljice, svjedoka, provedenog medicinskog i financijskog vještačenja, saslušanja vještaka, te uvida u materijalnu dokumentaciju, na način da je tužbu djelomično povukla za iznos od 30.567,14 eura na ime neimovinske štete, iznos od 0,36 EUR na ime imovinske štete za troškove liječenja i iznos od 612,44 eura na ime imovinske štete izgubljene zarade. Kako je istim tužbenim zahtjevom zatražila i naknadu štete na ime imovinske štete za

tuđu pomoć i njegu u većem iznosu od 207,33 eura u odnosu na prvotno postavljeni tužbeni zahtjev i iznosu od 65,92 eura na ime imovinske štete za uništenu odjeću, to je sud utvrdio kako je tužba povučena za ukupan iznos od 30.906,69 eura, međutim na takvo djelomično povlačenje tužbe tuženik nije pristao, pa je sud odlučivao o prvotno postavljenom tužbenom zahtjevu.

2.3. Na ročištu održanom kod ovog suda 18. rujna 2026. tužiteljica je u pokušaju mirnog rješenja spora u odnosu na dio koji se odnosi na naknadu imovinske štete radi izgubljene zarade te je zbog svega toga, postavila tužbeni zahtjev za naknadu imovinske štete radi izgubljene zarade u ukupnom neto iznosu od 4.216,59 eura (odnosno 70% od ukupno prethodno postavljenog tužbenog zahtjeva u odnosu na izgubljenu zaradu), dok potražuje zateznu kamatu od 6. prosinca 2019. do isplate.

2.4. Sukladno svemu, sud je donio rješenje kojim utvrđuje kako je tužba djelomično povučena za iznos od 2.419,55 eura zajedno sa zateznom kamatom od 15. svibnja 2018. pa do isplate, a koja se odnosi na ime imovinske štete za izgubljenu zaradu, budući da je konačno postavljenim tužbenim zahtjevom na ročištu održanom kod ovoga suda 18. rujna 2026. u odnosu na izgubljenu zaradu djelomično smanjen tužbeni zahtjev, a kojem smanjenju (djelomičnom povlačenju) se tuženik nije protivio. Stoga je odlučeno kao u izreci rješenja.

3. U tijeku dokaznog postupka sud je izvršio uvid u cjelokupan spis i pročitao svu priležeću dokumentaciju i to zapisnik o uviđaju Ministarstva unutarnjih poslova, Zenica, od 20.4.2018. (stranice 7-12 spisa), medicinsku dokumentaciju tužiteljice (stranice 13-70 spisa, stranice 155-156 spisa), izvješća o privremenoj nesposobnosti za rad (stranice 72-90 spisa), obračun plaća (stranice 91-114 spisa), odštetni zahtjev tužiteljice od 22.10.2018. (stranice 115-117 spisa), obrazložena ponuda nakon prigovora uz sporazum o izvansudskoj nagodbi (stranice 118-119 spisa), nalaz i mišljenje liječnika cenzora Maje Crnković, dr.med. od 17.4.2019. (stranice 133-141 spisa), rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje u Osijeku od 14.5.2020. (stranice 153-154 spisa), dopisi Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje od 16.7.2021. (stranica 172 spisa) i od 23.7.2021. (stranica 180 spisa), potvrda o visini dohotka i primitaka (stranice 174-175 spisa, stranice 302-303 spisa, stranice 318-323 spisa), podaci dostavljeni od strane Konzum d.d. (stranice 181-299 spisa), podnesak Konzum plus d.d. od 23.3.2023. uz podatke (stranice 324-367 spisa). Provedeno je sudsko-medicinsko vještačenje po vještaku prof.prim.dr.sc. Ivanu Lovriću, dr.med. 18. listopada 2024. (stranice 382-387 spisa) te je pročitano pisano očitovanje naprijed navedenog vještaka od 14. studenog 2024. (stranica 426 spisa), provedeno je i sudsko-psihijatrijsko vještačenje po vještaku Zoranu Čavajdi, dr.med. 18. listopada 2024. (stranice 389-410 spisa). Nadalje, provedeno je i financijsko-knjigovodstveno vještačenje po vještakinji Dajani Vuković, dipl.oec. 31. srpnja 2025. (stranice 451-456 spisa). Saslušani su tužiteljica Sandra Paska, svjedoci Marin Paska i Matea Paska, te vještaci Zoran Čavajda, dr.med., prof.prim.dr.sc. Ivan Lovrić, dr.med. i Dajana Vuković, dipl.oec.

4. Provedenim sudsko-medicinskim vještačenjem po vještaku prof.prim.dr.sc. Ivanu Lovriću, dr.med. 18. listopada 2024. (stranice 382-387 spisa) utvrđeno je da vještak temeljem pregleda cjelokupne medicinske dokumentacije uložene u omotu sudskog spisa, kao i pregleda tužiteljice, predlaže sljedeću ocjenu nematerijalne štete, a u vezi zadobivenih ozljeda u spornoj nezgodi: pretrpljeni i budući fizički bolovi - jakog

intenziteta - srednjeg intenziteta - lakog intenziteta - povremeni bolovi lakog intenziteta 14 dana 60 dana 90 dana tijekom života. Zbog pretrpljenih ozljeda tužiteljica je tijekom liječenja imala bolove različitog intenziteta. Imala je i nelagode tijekom liječenja: operacijski zahvati, klinička i dijagnostička obrada, kontrolni pregledi, dodatna dijagnostička obrada, fizikalna terapija. Mogući su bolovi lakog intenziteta tijekom života koji su obuhvaćeni ocjenom smanjenja životnih aktivnosti. Pretrpljeni i budući duševni bolovi zbog smanjenja životne aktivnost. Ozljede tužiteljice s obzirom na tip, lokalizaciju, intenzitet, kao i konačni ishod cjelokupnog liječenja s nastalim posljedicama uvjetovali su smanjenje životne aktivnosti od 30%. Ozljeda tužiteljice spada u tešku tjelesnu ozljedu. Anatomsko funkcijske posljedice nakon ozljeđivanja: natučenje glave s prijelomom kostiju baze lubanje bez neurološkog deficita, smanjena pokretljivost vratne kralježnice i lijevom ramenu u lakom stupnju kao posljedica prijeloma vratnih kralježaka i prijeloma lijeve lopatice, natučenje pluća s prijelomom rebara bez poremećaja plućne funkcije, otvaranje trbušne šupljine s odstranjenjem slezene, natučenje jetre i prešivanje stijenke debelog i tankog crijeva, smanjena pokretljivost torakolumbalne kralježnice u lakom stupnju. Ocjenom smanjene životne aktivnosti obuhvaćeni su i mogući povremeni bolovi lakog intenziteta tijekom života. Pretrpljeni i budući duševni bolovi zbog naruženosti: ozljede nastale prilikom nezgode kod tužiteljice ostavile su naruženost izgleda i skladnosti tijela u srednjem stupnju ponekad uočljivo trećim osobama (opisano u Objektivnom kliničkom pregledu). Pretrpljeni i budući strah - primarni strah jakog intenziteta - sekundarni strah: - jakog intenziteta - srednjeg intenziteta - lakog intenziteta kratkotrajan 7 dana 30 dana 45 dana. Tužiteljica je nakon nezgode osjećala trenutni primarni strah jakog intenziteta kratkotrajno u trenutku ozljeđivanja. Sekundarni oblik straha različitog intenziteta uvjetovan je zabrinutošću o mogućim posljedicama nakon ozljeđivanja. Potrebna tuđa njega i pomoć: s obzirom na karakter i lokalizaciju ozljede kao i konačni ishod liječenja, tužiteljici je bila potrebna tuđa njega i pomoć od nemedicinske osobe nakon izlaska iz bolnice 30 dana po 6 sati dnevno, potom 60 dana po 3 sata dnevno, u obavljanju svih životnih aktivnosti (osobna higijena, odijevanje, pripremanje hrane, odlasci na kontrole i fizikalnu terapiju i sl.).

4.1. Iz pisanog očitovanja vještaka prof.prim.dr.sc. Ivana Lovrića, dr.med. od 14. studenog 2024. (stranica 426 spisa) proizlazi kako u potpunosti ostaje kod nalaza i navedenih vidova nematerijalne štete, kao i kod ocjene smanjenja životnih aktivnosti navedenih u nalazu i mišljenju. Prilikom ocjene vidova nematerijalne štete, a isto tako i kod ocjene smanjenja životnih aktivnosti, ne ocjenjuju se dijagnoze, nego kliničke i funkcionalne posljedice nakon pretrpljenih ozljeda što sam i naveo prilikom kliničkog pregleda. Sve anatomsko-funkcijske posljedice su navedene, a one su utvrđene na temelju medicinske dokumentacije i kliničkog pregleda tužiteljice. U svom nalazu nije naveo da tužiteljica ima pozitivan Romberg test, nego da u Romberg položaju postoji lakše zanošenje u desno. Kod opisa anatomskih funkcijskih posljedica naveo je ozljedu glave, ali bez neuroloških ispada, dijagnoze koje su navedene kod tužiteljice u smislu ozljede glave govore o teškim tjelesnim ozljedama, ali bez zaostalih neuroloških posljedica. Točno je da je omaškom napisano SACH, umjesto SAH (situacija istovjetna kao što je i u podnesku tužitelja napisano „teško tjelesno oštećenje“ umjesto „teško tjelesno oštećenje“). Uvidom u medicinsku dokumentaciju, ali i kliničkim pregledom nije uočio da je prijelom rebara s natučenjem pluća ostavio poremećaj plućne funkcije (nalazi torakalnog kirurga 25.5.2018. i 27.6.2018.). Ozljeda pluća i klinički status nakon ozljeđivanja nisu upućivali na potrebu dodatne dijagnostičke obrade (npr. spirometrija) i pregleda pulmologa. U kliničkom pregledu opisao i zdjelicu, ponovno navodi da se ne

ocjenjuje dijagnoza, nego funkcijski nalaz i status nakon ozljede te zaostale posljedice, što je i učinio i naveo u opisu anatomsko-funkcijskih posljedica.

5. Nalaz i mišljenje vještaka sudsko-medicinske struke prof.prim.dr.sc. Ivana Lovrića, dr.med., sud je ocijenio vjerodostojnim jer je izrađen u skladu s pravilima struke, detaljno i stručno.

6. Saslušan na raspravi, vještak sudsko-medicinske struke prof.prim.dr.sc. Ivan Lovrić, dr.med. naveo je kako u cijelosti ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja od 18.10.2024., kao i kod očitovanja od 14.11.2024., te nije imao ništa drugo za dodati.

6.1. Na upit punomoćnika tuženika može li se očitovati o tome kada je završilo liječenje tužiteljice, vještak je odgovorio kako prema priloženoj med. dokumentaciji koja se na ime ovog sudskog spisa zadnji nalaz koji je imao je 7.11.2018. kada je napravljena kontrola neurokirurga, tako da krajnje dokumentacije nije imao, stoga smatra da je u studenom 2018. godine liječenje završeno, a također niti na pregledu koje je obavio tijekom vještačenja, tužiteljica nikakvu drugu dokumentaciju u vezi predmeta vještačenja nije dostavila. Bolovanje nije u domeni njega kao vještaka, već liječnika obiteljske medicine, a isto se može produljiti, iako o tome odlučuje liječnik obiteljske medicine.

6.2. Na daljnji upit punomoćnika tuženika obzirom je prema stanju dokaza u ovom spisu bolovanje tužiteljice trajalo i nakon studenog 2018. godine i to još punih 1.5 godinu, može li se vještak očitovati je li to bolovanje u vezi s ozljedama iz predmetnog štetnog događaja ili je isto posljedica drugih bolesti od kojih je tužiteljica bolovala i prije štetnog događaja, na što je vještak odgovorio kako je to već odgovorio, bolovanje je u domeni liječnika obiteljske medicine, a razlog bolovanja on nije u mogućnosti odgovoriti. U odnosu na umanjenje životne aktivnosti iz njegovog nalaza i mišljenja od 30% psihijatrijskim vještačenjem umanjenje životne aktivnosti navedeno 10%, pa je u tom slučaju uobičajeno da oni na to dodaju još 5%, pa bi ukupno umanjenje životne aktivnosti bila otprilike 35%, međutim iskazuje kako je to samo praksa. Uobičajeno je da se dva vještaka dogovore i to u pravilu bude na ovakav način i ne dolazi do matematičkog zbrajanja.

7. Provedenim sudsko-psihijatrijskim vještačenjem po vještaku Zoranu Čavajdi, dr.med. od 18. listopada 2024. (stranice 389-410 spisa) utvrđeno je kako tužiteljica prije štetnog događaja nije liječena psihijatrijski niti opisuje da bi imala psihičke smetnje koje bi remetile svakodnevnu funkcioniranje. Opisuje se kao vedru i društvenu osobu, urednog radnog, obiteljskog i socijalnog funkcioniranja, sportski orijentiranu, optimističnu. 9.4.2018. je u BiH doživjela prometnu nesreću u kojoj je zadobila politraumatske ozljede i SAH. Operativno joj je odstranjena slezena. Provela je oko dva i pol tjedna na liječenju u Sarajevu (od 9.4. do 27.4.2018.), nakon čega je premještena na liječenje u Osijek (od 27.4. do 10.5.2018.) gdje je od djece saznala da joj je suprug preminuo na mjestu nesreće. Nakon štetnog događaja je pregledana u dva navrata po psihijatru, 10.12.2019. i 19.2.2020. pod dijagnozama Anksiozno depresivnog poremećaja (F41.2). U prvom nalazu se navodi kako su „naznačene smetnje anksiozno depresivne razine koje su potencirane životno ugrožavajućim situacijama i procesom žalovanja… Narušenih je prilagodbenih kapaciteta, s fazama anksioznosti, tjeskobe, psihomotornog nemira, strahova, narušene dinamike spavanja. Žali se na kognitivne smetnje u vidu narušene koncentracije i dosjećanja. Jedno

vrijeme je uzimala trazodon s produljenim oslobađanjem pred spavanje.“ U kontrolnom pregledu se navodi: „U kliničkoj slici nadalje perzistiraju smetnje oscilatornog karaktera s povremenim afektivnim oscilacijama, psihomotornim nemirom; san regulira trazodonom. U početku terapije vortioksetinom bile su izražene nuspojave koje su se povukle. Nema pada u raspoloženju, održive je svakodnevne funkcionalnosti.“ Učinjeno je i neuropsihologijsko testiranje 25.10.2018., gdje se zaključno evidentira: „Rezultati obrade registriraju u kognitivnom funkcioniranju više prosječne intelektualne sposobnosti s umjerenim posttraumatskim deficitima u mnestičkim funkcijama (dosjećanje) koncentraciji i organizaciji, u emocionalnom statusu s anksioznosti te depresivnim simptomima u žalovanju.“. Psihijatrijsko liječenje nije nastavljala jer u navedenom nije vidjela svrhu. Farmakoterapiju za spavanje (trazodon) je trošila oko godine dana, terapiju propisanu na pregledu psihijatra (vortioksetin) vjerojatno oko mjesec dana (dok nije potrošila to što je dobila) jer nije vidjela pozitivne učinke terapije. Tužiteljica navodi da nema sjećanje na štetni događaj, slabo se sjeća i liječenja u Sarajevu jer je bila „smetena“, nije prepoznavala djecu koja, „pričala je neke stvari za koje ni oni nisu znali o čemu pričam“. Pred kraj boravka u Sarajevu je već znala da joj djeca dolaze, ali nije bila svjesna zbog čega je tamo, niti se raspitivala o tome. Sjeća se da je, nakon što je u Osijeku saznala da joj je suprug preminuo, osjetila „užasnu bol“ jer je bio „ljubav njenog života“. Nakon toga nije nisam mogla spavati, „nisam mogla zaspati, plakala sam, vraćale su mi se lijepe slike iz života koje sam provela s njim, plakala sam što sam nemoćna što se nisam mogla sama ustati iz kreveta“. Pred kraj bolničkog liječenja je „stala na noge“, no nije mogla samostalno hodati. Po dolasku kući joj je kćerka pomagala u svemu (odijevanje, higijena, toalet) jer nije mogla sama ustati iz kreveta i hodati. Nakon fizikalne rehabilitacije od 23.7. do 13.8. iste godine bila je samostalnija, mogla je sama hodati i obavljati osnovne stvari oko higijene, odijevanja, toaleta. I dalje nije mogla obavljati kućanske poslove u vidu spremanja i kuhanja. U prosincu je iste godine operirala ileus (19.12. do 28.12.) nakon čega je zaostala stoma, što je psihički teško podnijela. Imala je dojam kako se stalno „od nečega oporavlja“, da ne živi život, da život prolazi pored nje. Šest mjeseci nakon operacije ileusa je imala operaciju „zatvaranja stome“ (3.6. do 11.6.), zbog čega je „samostalna postala tek nakon godine dana od nesreće. Navodi kako su bolovi i dalje prisutni kada dugo miruje ili sjedi na jednom mjestu. Intenzivniji bolovi su bili prisutni do fizikalne rehabilitacije u kolovozu 2018. god. do kada je redovito trošila opijatske analgetike, a nakon čega za istima nije bilo potrebe u većoj mjeri, odnosno bolovi bi popuštali na blažu analgetsku terapiju nesteroidnim analgeticima. Navodi kako je oko godinu i pol do dvije intenzivno razmišljala o nesreći nakon čega joj je bilo nešto lakše, no i dalje ima „trenutke krize“. Opisuje kako je znala imati lupanja srca i preznojavanje. Bila je bezvoljna i nezainteresirana, sniženog raspoloženja, nije bila sretna što je preživjela i dugo je smatrala kako bi bolje bilo da nije preživjela. Aktualnom obradom kod Sandre Paska nisam našao znakove težeg duševnog poremećaja, težih duševnih smetnji ili nedovoljne duševne razvijenosti. U psihijatrijskoj dokumentaciji je opisano kako se radi o anksiozno depresivnom poremećaju koji karakteriziraju miješani simptomi anksioznosti i depresije. U konkretnom slučaju simptomi depresije se očituju zapravo kroz simptome žalovanja, a anksiozni simptomi su zapravo vezani za simptome posttraumatskog stresnog poremećaja za koji su dobiveni indikatori i u psihologijskim testovnim rezultatima (…umjerenim posttraumatskim deficitima u mnestičkim funkcijama (dosjećanje) koncentraciji i organizaciji…). Prema Međunarodnoj klasifikaciji bolesti deseta revizija MKB X – kriteriji za dijagnozu posttraumatskog stresnog poremećaja su (Poremećaj se mora razviti unutar šest mjeseci od stresnog iskustva, tijek bolesti je u samo malom broju slučajeva kroničan,

dok se u većini slučajeva očekuje oporavak i mora sadržavati simptome: A. Izloženost iznimnom mentalnom ili tjelesnom stresoru, kratkog ili produženog trajanja, B. Ustrajno prisjećanje ili proživljavanje stresora nametnutim sjećanjima (flashback), snovima koji se ponavljaju, proživljavanjem patnje prilikom izlaganja okolnostima koje podsjećaju na stresor ili su povezane s njim. Stvarno ili željeno izbjegavanje okolnosti koje podsjećaju na stresor ili su povezane s njim, koje nije postojalo prije izloženosti stresoru, D. ili 1. psihogena amnezija (djelomična ili potpuna) za neke važne aspekte u razdoblju izloženosti stresoru, ili 2. trajni simptomi povećane psihološke osjetljivosti i uzbuđenosti (nepostojeći prije izlaganja stresoru) prisutni u bilo koja dva od sljedećih simptoma: teškoće pri uspavljivanju ili spavanju, razdražljivost, teškoće koncentracije, rastresenost, povećana nervoza i ustrašenost). Prema klasifikaciji Američkog udruženja psihijatara V. revizija, DSM V - (simptomi moraju trajati najmanje jedan mjesec. DSM-5 razlikuje tri oblika PTSP-a – akutni, kronični i odgođeni. Dijagnoza akutnog PTSP-a postavlja se kada simptomi traju manje od tri mjeseca, kroničnog kada simptomi traju više od tri mjeseca, a odgođenog kada simptomi započnu barem šest mjeseci nakon doživljene traume. Odgođeni PTSP obuhvaća onaj dio bolesnika, koji su prve simptome bolesti iskusili dugo vremena nakon traumatskog događaja. Moraju biti zadovoljeni slijedeći simptomi: A) Osoba je bila izložena traumatskom događaju sa sljedećim karakteristikama (oba prisutna). Osoba je iskusila ili svjedočila događaju gdje je prijetila opasnost od smrti ili ozbiljnog ozljeđivanja, odnosno postojala je prijetnja osobnom i/ili tuđem tjelesnom integritetu Osoba je iskusila intenzivan strah, bespomoćnost i užas; B) Traumatsko iskustvo se ponovno proživljava (jedan ili više simptoma). Ponavljajuća intruzivna sjećanja na događaj, koja uključuju slike, misli ili opažanja. Ponavljanje uznemirujućih snova o događaju. Osjećaj da se traumatski događaj ponavlja, uključujući iluzije, halucinacije ili "flashback" epizode, u budnom stanju ili stanju intoksikacije, Intenzivan psihološki distres pri izloženosti vanjskom ili unutarnjem podražaju koji simbolizira ili podsjeća na neki aspekt traumatskog događaja. Psihološki odgovor na izlaganje unutrašnjem ili vanjskom podražaju koji simbolizira neki aspekt traumatskog događaja, C) Stalno izbjegavanje stimulusa povezanih s traumatskim događajem i nemogućnost izražavanja osjećaja (tri ili više simptoma). Nastojanje da se izbjegnu misli, osjećaji ili razgovor povezan s traumatskim događajem. Nastojanje da se izbjegnu radnje, mjesta i osobe koji mogu podsjećati na traumu. Nesposobnost da se prisjeti nekih važnih dijelova traume. Značajan gubitak interesa za sudjelovanjem u raznim aktivnostima. Osjećaj odvojenosti ili otuđenosti od drugih osoba. Gubitak sposobnosti izražavanja osjećaja. Osjećaj besperspektivnosti, D) Stalni simptomi pojačane pobuđenosti (dva ili više simptoma). Teškoće usnivanja i prosnivanja. Iritabilnost ili osjećaj bezrazložnog gnjeva. Teškoće koncentracije, Hipervigilitet. Pretjerane reakcije iznenađenja, E) Negativne promjene mišljenja, F) Trajanje simptoma pod B, C, D i E dulje od jedan mjesec, G) Znatan poremećaj u socijalnom, radnom ili drugom funkcioniranju). Kako je vidljivo iz ranije navedenog, postoje određene razlike u kriterijima za dijagnosticiranje posttraumatskog stresnog poremećaja u ove dvije važeće klasifikacije psihijatrijskih poremećaja. Korištenje američkog statističkog i dijagnostičkog priručnika DSM V je valjano koristiti u forenzičkom radu obzirom da nerijetko sadrži detaljnije i iscrpnije kriterije za postavljanje određenih dijagnoza. Ranije istaknuti (bold) simptomi posttraumatskog stresnog poremećaja se uočavaju kod tužiteljice. Navedeni simptomi su bili prisutni dovoljno dugo i u dovoljnom intenzitetu kako bi mogli reći da je kod tužiteljice nakon traume bio prisutan posttraumatski stresni poremećaj, a simptomi kojega su djelomično opisani i u psihijatrijskim nalazima iako nisu kao takvi klasificirani. Nerijetko se izbjegava postavljanje dijagnoze posttraumatskog stresnog poremećaja u „prvim“

psihijatrijskim nalazima obzirom na određene nemedicinske konotacije koje dijagnoza sa sobom nosi u našem društvu, a i nerijetko su simptomi slični odnosno preklapaju se sa dijagnozom anksioznih i depresivnih poremećaja. Ključna razlika je postojanje traumatskog događaja nakon kojega se simptomi razvijaju, kao i intruzivna razmišljanja, sjećanja i ponovna proživljavanja događaja vezanih za traumu, te afektivne, odnosno emocionalne reakcije prilikom prisjećanja na traumu što se dijelom opservira i tijekom pregleda (tijekom pregleda prisutna i tjelesna reakcija – glavobolja, prilikom razgovora o traumatskog događaju). Psihičke smetnje vezane za traumatski događaj, a koje su bile u dovoljnom intenzitetu i frekvenciji prisutne da bi ih mogli opisati kao posttraumatski stresni poremećaj su kod tužiteljice trajale oko godinu i pol do dvije dana. Obzirom da ne postoji medicinska dokumentacija iz koje bi navedeno bilo vidljivo uzimam u obzir navode tužiteljice kako se nakon tog perioda osjećala „lakše“ i „manje razmišljala o nesreći“, „normalno mogla spavati nakon dvije godine“. Navedeno i prati tijek fizičkog oporavka, gdje je „nakon godinu dana postala samostalna“. Dalje mogu reći kako su teže tjelesne ozljede i učestale operacije su podržavale psihičke smetnje, odnosno remetile psihički oporavak, dok su s druge strane ličnost tužiteljice i dobra obiteljska podrška od strane djece bili i jesu protektivan faktor u oporavku tužiteljice. Što se tiče ocjene straha mogu reći da je kod tužiteljice postojao: primarni strah od smrti jakog intenziteta postojao u trenutku događaja, sekundarni strah jakog intenziteta je bio u trajanju oko tjedan dana, odnosno tijekom intenzivnog liječenja, sekundarni strah slabijeg intenziteta je bio prisutan oko 25 dana, odnosno vrijeme završetka liječenje u Sarajevu i do kraja liječenja u Osijeku, strah slabog intenziteta je bio prisutan oko mjesec i pol dana, odnosno u periodu intenzivnijeg ambulantnog liječenja. Iako tužiteljica navodi kako se ne sjeća nesreće i većeg dijela boravka u Sarajevu iz medicinske dokumentacije je vidljivo kako je pacijentica većinom bila pri svijesti i kontaktibilna, tek nakon operacije u pojedinim se opisuje dezorijentiranost i lošije opće stanje koje se stabilizira nakon otprilike 5-6 dana sa urednim stanjem svijesti. Iako je vjerojatnije da sa radi o amneziji uzrokovanoj tjelesnim ozljedama (mozga), ne treba isključiti niti psihogenu amneziju kao dio simptoma posttraumatskog stresnog poremećaja. Tuđa njega i pomoć su nakon bolničkog liječenja tužiteljici bili potrebi oko 30 dana u vremenu od 6 sati dnevno, te oko 60 dana u vremenu od 3 sata dnevno. Posljedično štetnom događaju ostaje naruženost u srednjem stupnju, ponekad vidljiva trećim osobama. Zaključno može reći kako je tužiteljica koja je 9.4.2018. doživjela psihotraumatizirajući događaj nakon kojega su bili prisutni psihički simptomi koji odgovaraju posttraumatskom stresnom poremećaju u intenzivnijem trajanju od godine dana i u blažem intenzitetu narednih godinu dana, a nakon čega su se isti povukli, odnosno zaostaju tek određene rezidue simptoma koje ne zadovoljavaju dijagnozu posttraumatskog stresnog poremećaja. Pod navedenu dijagnozu su supsumirani i simptomi žalovanja, depresije i anksioznosti. Slijedom navedenog, može reći kako je trajno smanjenje životne aktivnosti kod tužiteljice lakog stupnja, te iznosi 10%.

8. Nalaz i mišljenje vještaka sudsko-psihijatrijske struke Zorana Čavajde, dr.med. sud je ocijenio vjerodostojnim jer je izrađen u skladu s pravilima struke, detaljno i stručno.

9. Saslušan na raspravi, vještak sudsko-psihijatrijske struke Zoran Čavajda, dr.med. naveo je kako u cijelosti ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja od 21. listopada 2024., te nije imao ništa drugo za dodati.

9.1. Odgovarajući na pitanje punomoćnika tužitelja, vještak je naveo kako se kod

procjenjivanja smanjenja životne aktivnosti vezano uz psihičke smetnje, uzimaju u obzir psihičke smetnje, odnosno simptomi koji su trajno prisutni kod osobe posljedično nekom štetnom događaju, odnosno stresnim traumatskim događajem. Kod tužiteljice su nakon samog štetnog događaja očekivani bili prisutni psihički simptomi u vidu anksioznosti i depresije, odnosno simptomi posttraumatskog stresnog događaja i žalovanja. Kako je u nalazu naveo, simptomi su se vremenski gotovo u potpunosti povukli, uz zaostajanje određenih rezidua simptoma koji ne zadovoljavaju dijagnostičke kriterije za postavljanje dijagnoze posttraumatskog stresnog događaja ili bilo kojeg drugog psihičkog poremećaja koji bi mogli biti povezani sa štetnim događajem.

9.2. U odnosu na medicinske vještake, valja istaknuti kako je ovaj sud donio rješenje da se provede kombinirano vještačenje, međutim vještaci su, sukladno članku 261. stavku 1. ZPP-a podnijeli poseban nalaz i mišljenje. Stoga, a kako na ročištu zakazanom za 8. svibnja 2025. vještak prof.prim.dr.sc. Ivan Lovrić, dr.med. nije pristupio, ovaj sud je saslušao vještake odvojeno usmeno na raspravi. Nakon tih saslušanja nitko od parničnih stranaka nije zatražio da se isti saslušaju i zajedno na raspravi, a i po mišljenju ovoga suda, stanje u spisu je bilo dovoljno razjašnjeno.

10. Provedenim financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po vještakinji Dajani Vuković, dipl.oec. od 31. srpnja 2025. (stranice 451-456 spisa) utvrđeno je kako neto razlika plaće od 05/2018. godine do 04/2020. iznosi 4.955,44 EUR. U 09/2018. godine je tužiteljica primila 1.574,64 kn/208,99 EUR na ime bolovanja, a utvrđeno je da je prethodno isplaćena cijela neto plaća za 01/2018. godine 428,13 EUR, pa je razlika 428,13 - 208,99=219,14 EUR. Izračunatom iznosu razlike između izračunate prosječne neto plaće usporednih radnika i naknade place i plaće tužiteljice za razdoblje 05/2018 – 04/2020, u iznosu od 4.955,44 EUR, treba dodati i iznos razlike između naknade place tužiteljice za 04/2018. godine i razlike neto plaće koju je tužiteljica ostvarivala u redovnom radu, u visini od 219,14 EUR, pa je nastavno na navedeno ukupna neto razlika 4.955,44 EUR + 219,14 EUR=5.174,28 EUR. Ukupno nije isplaćeno neoporezivo 849,42 EUR.

11. Nalaz i mišljenje vještakinje financijsko-knjigovodstvene struke Dajane Vuković, dipl.oec. sud je ocijenio vjerodostojnim jer je izrađen u skladu s pravilima struke, detaljno i stručno. Međutim valja istaknuti kako nakon provedenog vještačenja i istaknutih prigovora na pisani i usmeni nalaz i mišljenje tužiteljica je uredila tužbeni zahtjev u odnosu na imovinsku štetu koja se odnosi na izgubljenu zaradu, a koju visinu je tuženik učinio nespornom, pa stoga sud nije dalje ocjenjivao navode vezane uz prigovore na predmetni nalaz i mišljenje.

12. Saslušana na raspravi, vještakinja financijsko-knjigovodstvene struke Dajana Vuković, dipl.oec. navela je kako u cijelosti ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja od 31. srpnja 2025., te nije imala ništa drugo za dodati.

12.1. Na upit punomoćnika tuženika obzirom da je vještakinja na stranici 4 svog vještačenja navela da je 14.9.2018. tužiteljici uplaćen iznos potpore zbog bolovanja dužeg od 90 dana u visini od 2.500,00 hrk/331,81 eur, tuženik postavlja pitanje je li ta isplata direktna posljedica bolovanja, a time i predmetne prometne nezgode, a ukoliko jest, zašto vještakinja taj iznos nije uzela u obzir prilikom izračuna dodatne zarade na način da je ukupno izračunati iznos umanjila za iznos isplaćene naknade za dugotrajno

bolovanje, vještakinja je odgovorila kako potpora zbog bolovanja dužeg od 90 dana nije propisana, već se ista regulira kolektivnim ugovorom ili pravilnikom o radu svakog pojedinog poslodavca. Nije nužno isplaćivati takvu potporu ili je propisano zakonom, već pojedini poslodavci izlaze u susret svojim djelatnicima isplaćujući ovakve potpore koje su u ovom slučaju isplaćene tužiteljici. Ovo je vid pomoći u slučajevima dugotrajnog bolovanja zbog smanjenih primanja i ne spadaju u plaću. Nema saznanja je li tužiteljica ovo primila zbog bolovanja uzrokovanog prometnom nezgodom ili je ona navedeno primila i zbog ranijih zdravstvenih problema.

12.2. Na daljnji upit punomoćnika tuženika bi li tužiteljica primila 14.9.2018. iznos od 2.500,00 hrk da nije bila na bolovanju dužem od 90 dana, vještakinja je odgovorila kako ne bi primila taj iznos.

12.3. Na daljnji upit punomoćnika tuženika vezano za nadodani iznos od 219,14 eura koji se navodi na stranici 5 vještačenja, a koji se odnosi na travanj 2018. godine, tuženik postavlja pitanje vještakinji zašto je ona dala izračun za cijeli mjesec travanj 2018. godine obzirom da utuženo razdoblje počinje od 9.4., a ne od 1.4., odnosno bi li u konkretnom slučaju izračunatu razliku od 219,14 eura trebalo pomnožiti na način da se 21 dan u travnju podijeli s 30 dana u travnju, odnosno kako bi se dobila izgubljena zarada u trajanju od 21 dan u tom mjesecu tj. razdoblje od 9.-.30.4. i koliko bi u tom izračunu iznosio gubitak zarade za travanj 2018. godine, vještakinja je odgovorila kako ako računa za travanj od 9. do 30., tada je razlika 153,51 eur, a ne 219,14 eura.

12.4. Na daljnji upit punomoćnika tuženika vezano za podatak koji vještakinja je navela na stranici 4 vještačenja, da je 15.5.2020. tužiteljici obračunata otpremnina u visini od 14.158,08 hrk, odnosno 1.879,10 eura, zašto vještakinja u toj visini nije umanjila ukupan izračun obzirom da tužiteljici otpremnina ne bi bila isplaćena da nije otišla u mirovinu tj. da je nastavila s radom, vještakinja je odgovorila kako u nalazu je izračunata izgubljena zarada koja se odnosi na plaću, kao što je naloženo na ovom sudu te je evidentirana izgubljena zarada za ev. neisplaćene naknade. Sud svojim nalogom nije zatražio da se obračunata primljena otpremnina kao bilo kakav vid primitka oduzme od izračunate izgubljene zarade na ime plaće. U nalazu je naveden iznos obračunate i primljene otpremnine, a ukoliko sud utvrdi da se ovakvi iznosi primljeni trebaju oduzeti od izračunatog iznosa razlike plaće.

12.5. Na daljnji upit punomoćnika tuženika vezano za izgubljenu zaradu s osnova neisplaćenih naknada koju je vještakinja izračunala u visini od 849,42 eura, tuženik postavlja pitanje vještakinji zašto je ona u tom izračunu izgubljene zarade uključila i ev. neisplaćene naknade (npr. uskrsnice), kada su u potvrdi o visini dohotka i primitaka tužiteljice od porezne uprave vidljive isplate te naknade, pa primjerice, za godinu 2020. porezna uprava u svojoj potvrdi koja je dostavljena u spis, navodi da je isplaćena prigodna naknada u visini od 900,00 hrk a vještakinja taj iznos uračunava u neisplaćene neoporezive primitke, što je suprotno tom dokumentu porezne uprave, na što je vještakinja odgovorila kako u predmetu spisa se za konkretno 900,00 hrk i 119,45 eura, nalazi dokumentacija da je navedeno knjiženo te stornirano i da se odnosi na bonove za uskrsnicu 900,00 hrk koje donosi tuženik iz potvrde o visini primitka i dohotka za 2020. godinu u visini od 900,00 hrk, se nužno ne odnosi na bon za usrksnicu jer je sasvim logično da je tijekom 2020. godine isplaćeno neoporezive naknade 900,00 hrk, a koja se ne odnosi na bonove za uskrsnicu.

12.6. Na daljnji upit punomoćnika tuženika obzirom na stanje dokaza (potvrda porezne uprave te platne liste na kojoj je evidentirano isplata potom storniranje uskrsnice), da li se onda sa sigurnošću može tvrditi ili je to upitno postoji li iznos koji bi tužiteljici pripao na ime izgubljene zarade s osnova neisplaćenih naknada uskrsnice, a bez dodatnih provjera, bilo s poslodavcem, tužiteljicom ili poreznom upravom, vještakinja je odgovorila s obzirom na dvojbu, a kako se radi o identičnom iznosu, bilo bi upitno provjeriti s poslodavcem je li tijekom 2020. godine tužiteljici isplatio 900,00 hrk, neoporezivog iznosa naknade po nekoj drugoj osnovi i ako jest, kada i po kojoj.

12.7. Na daljnji upit punomoćnika tuženika obzirom da je tužiteljica veći dio 2017. godine bila na bolovanju zbog bolesti koje nemaju veze s tuženikom i štetnim događajem, te obzirom da je od 5.2.2018. pa nadalje, dakle, u trenutku štetnog događaja, 9.4.2018. bila na bolovanju, a na bolovanju je bila i nakon toga sve do umirovljenja krajem travnja 2020. godine do kada je vještakinja računala izgubljenu zaradu, tuženik postavlja pitanje koliki je udio te izračunate izgubljene zarade posljedica prometne nezgode, a koliko je posljedica drugih bolesti tužiteljice, vještakinja je navela kako ona na to ne može odgovoriti.

12.8. Na daljnji upit punomoćnika tuženika do kada bi tužiteljica bila na bolovanju da se nije dogodila prometna nezgoda, vještakinja je navela kako ona ni na to ne može odgovoriti. Ona je nalaz i mišljenje radila sukladno zadatku suda, a koji se odnosio na izgubljenu zaradu za određeno razdoblje, a što se tiče same prometne nezgode i bolovanja, ona nije isto utvrđivala.

12.9. Na daljnji upit punomoćnika tuženika je li točno da je ovako izračunata visina iznosa izgubljene zarade viši iz razloga što je u trenutku nesreće tužiteljica već bila na teretu HZZO-a koji isplaćuje niže naknade nego poslodavac, te je li točno da su dodatne naknade HZZO-a u utuženom razdoblju niže zbog nižih primanja koja su prethodila prometnoj nesreći kada je tužiteljica bila na bolovanju zbog druge bolesti od 18.4.2017. pa do 31.12.2017., te od 5.2.2018. pa nadalje, vještakinja je odgovorila potvrdno.

13. Radi utvrđenja sporne činjenice, na raspravi je saslušana tužiteljica Sandra Paska koja je iskazala kako može reći da joj je od odjeće u prometnoj nesreći uništena odjeća i to ski prsluk, trenerka, dvoje hlača, patike, papuče, pidžama. Mogu reći da se nije radilo o markiranoj odjeći. Može reći da bi se radilo o šteti od nekih 2.000,00 kuna. Osim toga, nestao joj je zlatni lančić i prsten, za koje stvari ne zna da li su nestale u bolnici u Zenici ili su se pogubile negdje u samoj prometnoj nesreći. Bila je na terapiji između ostalog i u Bizovcu dva puta po tri tjedna. U Bizovac su je vozila djeca. Isto tako vozili su ju i na preglede u bolnicu. Jednom mjesečno išla je na kontrolu u bolnicu kod različitih liječnika, odnosno različitih specijalnosti. Intenzivno je na kontrolu išla godinu dana, a nakon toga još godinu dana nešto rjeđe. Misli da je na bolovanju bila oko dvije godine. Ne sjeća se u kojem razdoblju. Primala je naknadu za bolovanje. Dok nije bila na bolovanju, plaća joj je bila nekih 3.500,00 kuna. Na početku bolovanja je dobivala naknadu negdje oko 2.500,00 kuna, a s vremenom se to smanjivalo, te je na kraju bilo 1.300,00 kuna. Za vrijeme bolovanja nije dobivala ni regres, ni božićnicu, ni uskrsnicu ni eventualno neke druge naknade na koje je imala pravo. Što se tiče tuđe pomoći i njege, oko stvari i poslova koje nije mogla obavljati sama, nije nikoga za to angažirala i platila kao stručnu osobu, već su joj pomagala njezina djeca - kćer i sin. Intenzivno je trebala njihovu pomoć nekih 6 mjeseci, a trebala je i kasnije jer nigdje nije

išla sama, djeca su ju uvijek vozila. Može reći da je 2017. bila na bolovanju prije same nesreće iz razloga jer je operirala karcinom crijeva. Točno je i da je 9. travnja na sam dan nezgode već bila na bolovanju zbog bolesti kako je i rekla. Može reći da je 2018. u prosincu bila na bolovanju zbog ileusa, a to se dogodilo jer su joj u samoj nesreći popucala crijeva, koja su već prije toga bila operirana. Dok sam bila na bolovanju 2017. i tada joj je plaća bila umanjena zbog bolovanja. Isto tako, plaća joj je bila umanjena i 2018. jer je i tada bila na bolovanju u vrijeme štetnog događaja.

14. Svjedok Marin Paska je iskazao kako je nakon što je majka stradala u nesreći, trebala je svakodnevnu tuđu pomoć i njegu. Sestra i on su joj pružali u svemu najviše tuđu pomoć i njegu. U početku nije mogla ustati uopće iz kreveta, nije se mogla presvući, nije se mogla tuširati, a nije mogla ni jesti samostalno normalno, pa ju je sestra hranila. Isto tako, nije mogla ništa drugo sama pa su sestra i on to sve obavljali za nju, odlazili su joj po lijekove, odlazili su u trgovinu. Isto tako, što se ticalo spremanja kuće, to su također radili sestra i on. Isto tako, vodili su brigu i o psu kojeg su roditelji imali. Isto tako, kada je majka morala ići na terapije u bolnicu i u Bizovac, sestra i on su je vozili autom. Osim na terapije, majku su vozili i dalje gdje je bilo potrebe da ju se odveze jer kako je već rekao, ništa nije mogla samostalno raditi, tako da je to trajalo sigurno nekih godinu barem, a majka se i dan danas boji voziti. Što se tiče za današnje vrijeme, on ne živi više s roditeljima, živi sestra, pa će ona više znati o tome da li majci i dan danas treba pomoć oko nečega u kući. Osim toga, kada treba u kupovinu kupiti neke veće i teže stvari, on ide s majkom jer ona ne može i ne smije nositi ni dizati ništa teško, pa onda to nosi on. Majka i dan danas mora ići na kontrole kod liječnika, tako da ju najčešće vozi sestra, a kada sestra ne može, onda ju vozi on.

15. Svjedokinja Matea Paska je iskazala kako majka nakon što je izašla iz bolnice kada je došla kući, brat i ona su joj morali pripremiti ležaj na kauču, budući se zbog visine kreveta na isti nije mogla niti popeti niti spustiti. Ona je na sebe preuzela brigu oko kuhanja jer je majka morala jesti lakšu kašastu nezačinjenu hranu i zbog ranije bolesti crijeva, a osim toga, crijeva su joj stradala još i u prometnoj. Majka se nije mogla sama niti obući niti presvući, niti sama okupati, pa joj je ona to sve pomagala i radila za nju. Mogla je samostalno jesti, ali vrlo sporo i polako. Što se tiče potrepština za kuću, a koje je ranije kupovala i nabavljala majka, sada su to na sebe preuzeli brat i ona. Spremanje kuće i pranje odjeće najvećim dijelom preuzela je na sebe ona, a osim toga uskakao je i brat. Majka je morala na rehabilitaciju u Bizovac, a ista je morala i na kontrole u KBC Osijek. Nekad je brat vozio majku, a nekad ona, ali u pravilu je vozio brat, a ona bi ostala kao pratnja s majkom u bolnici. Pomoć koju je majka morala primati s njihove strane trajala je sigurno godinu dana. Što se tiče današnjeg stanja, majci je još uvijek potrebna pomoć oko neke veće kupovine, budući da ne smije nositi ništa teže od tri kile, pa tako da u veće kupovine odlazi ona. Isto tako, majka još uvijek ima kontrole, tako da je na kontrole vozi ona i čeka s njom dok se kontrola ne obavi. Isto tako, kućanske poslove dijele tako da neke teže kao npr. usisavanje radi ona, a majka kuha. Može reći da i dan danas kao što je i prije bila potreba, ona je odlazila u ljekarnu po lijekove, a isto tako i kod liječnice po uputnice, a radi to i danas.

15.1. Sud je cijenio iskaz svjedoka Matee Paska i Marina Paske kao istinit, logičan i detaljnima, budući da su isti iskazivali detaljno, u skladu s nalazom i mišljenjem medicinskih vještaka, da su isti naveli u svome nalazu i mišljenju kako je bila potrebna tuđa pomoć i njega.

16. Iz zapisnika o uviđaju Ministarstva unutarnjih poslova, Zenica, od 13.4.2018. (stranice 7-12 spisa) proizlazi kako se u istom navodi da se 9. travnja 2018. dogodila prometna nesreća u kojoj je sudjelovalo vozilo marke Škoda Octavia i kojim je upravljao Viktor Bandić iz Žepča i vozilo Chevrolet Aveo kojim je upravljao vozač Željko Paska i vozilo Volkswagen Golf V kojim je upravljao Džemal Hasić. U toj prometnoj nesreći smrtno je stradao vozač Željko Paska, a suvozačica u tom vozilu je bila tužiteljica za koju je navedeno da je ista zadobila teške tjelesne ozljede i zaprimljena je u Kliničku bolnicu Zenica, radi liječenja.

17. Iz medicinske dokumentacije tužiteljice (stranice 13-70 spisa, stranice 155-156 spisa) proizlazi kako je tužiteljica zaprimljena u Klinički centar univerziteta Sarajevo, BiH (list 55 spisa) gdje je vidljivo kako je tužiteljica zadobila ozljede u prometnoj nesreći 9. travnja 2018. te je istoga dana učinjeni i operativni zahvat u području abdomena, radi lijevostrane drenaže pluća i adhezije na crijevima te odstranjivanje slezene. 16. travnja 2018. se postepeno odvaja od respiratora, a 27. travnja 2018. se premješta iz KC Sarajevo, BiH u KBC Osijek, a otpuštena je 10. svibnja 2018., na kućnu njegu, uz redovne kontrole s postavljenom imobilizacijom na desnoj podlaktici. Nadalje je vidljivo kako je tužiteljica išla i na fizikalne terapije. Iz nalaza od 10. prosinca 2019. i 19. veljače 2020. (list 155-156 spisa) vidljivo je kako je tužiteljica liječenja na klinici za psihijatriju i istoj je postavljena dijagnoza miješana anksioznost i depresivni poremećaj.

18. Iz izvješća o privremenoj nesposobnosti za rad (stranice 72-90 spisa) proizlazi kako je tužiteljica od 1. svibnja 2018. do 31. prosinca 2019. privremeno nesposobna za rad.

19. Iz obračuna plaća (stranice 91-114 spisa) proizlazi kako za listopad 2017. pa do prosinca 2017. imala primanja po osnovi bolovanja, u razdoblju od siječnja 2018. do sredine ožujka 2018. redovna mjesečna primanja, te od sredine ožujka 2018. do listopada 2019. primanja po osnovi bolovanja.

20. Iz odštetnog zahtjeva tužiteljice od 22.10.2018. (stranice 115-117 spisa) proizlazi kako je tužiteljica podnijela tuženiku zahtjev za naknadu neimovinske i imovinske štete vezano uz prometnu nezgodu koja se dogodila 9. travnja 2018.

21. Iz obrazložene ponude nakon prigovora uz sporazum o izvansudskoj nagodbi (stranice 118-119 spisa) proizlazi kako je tuženik priznao, po osnovi neimovinske štete, tužiteljici ukupan iznos od 60.500,00 kuna, te 2.500,00 kuna na ime troškova zastupanja.

22. Iz nalaza i mišljenja liječnika cenzora Maje Crnković, dr.med. od 17.4.2019. (stranice 133-141 spisa) proizlazi kako je tuženik prije pokretanja ovog postupka proveo vještačenje, kao i da je u istom navedena težina povrede prema medicinskoj skali za tužiteljicu od 25%.

23. Iz rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje u Osijeku od 14.5.2020. (stranice 153-154 spisa) proizlazi kako je tužiteljici, kao bračnom drugu pok. Željka Paske, uspostavljena isplata obiteljske mirovine počevši od 28. travnja 2020., budući da joj je priznato pravo na obiteljsku mirovinu.

24. Iz dopisa Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje od 16.7.2021. (stranica 172 spisa) i Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 23.7.2021. (stranica 180 spisa)

proizlazi kako isti potvrđuju da je tužiteljica u razdoblju od 18. travnja 2017. do 31. prosinca 2017., te u razdoblju od 5. veljače 2018. do 10. ožujka 2020. koristila pravo na naknadu plaće za vrijeme privremene nesposobnosti za rad zbog bolesti, dok je za razdoblje od 9. travnja 2018. do 10. ožujka 2020. tužiteljici Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje isplatio poslodavcu osiguranice iznos od 42.339,26 kuna. Kasniji dopisom od 23. srpnja 2021. (list 180 spisa) Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje je naveo kako je tužiteljici, korisnici obiteljske mirovine isplaćivao novčana primanja u 2018. – 2021. godine.

25. Iz potvrda o visini dohotka i primitaka (stranice 174-175 spisa, stranice 302-303 spisa, stranice 318-323 spisa) proizlazi kako je tužiteljica u 2020. godini imala ukupni dohodak od 25.110,44 kune, te neoporezive primitke u iznosu od 15.201,51 kunu, a u 2017. iznos od 18.287,46 kuna, te neoporezive primitke od 18.107,12 kuna, u 2018. iznos od 19.621,28 kuna na ime dohotka, te 25.527,75 kuna neoporezivih primitaka i u 2019. iznos od 44,34 kune, te iznos od 24.415,51 kuna na ime neoporezivog primitka.

26. Iz podataka dostavljenih od strane Konzum d.d. (stranice 181-207 spisa) proizlazi kolike su tužiteljici mjesečno isplaćivane plaće od strane njezinog poslodavca mjesečno od svibnja 2018. do zaključno 28. travnja 2020., kada je tužiteljica otišla u mirovinu.

27. Iz podneska Konzum plus d.d. od 23.3.2023. uz podatke (stranice 324-367 spisa) dostavljaju se ovome sudu platne liste tužiteljice u razdoblju od 1. ožujka 2017. do 31. listopada 2019.

28. Iz medicinske dokumentacije dr. obiteljske medicine Sanje Bekić za tužiteljicu (list 208-299 spisa) proizlazi karton pacijentice (tužiteljice) iz kojega je vidljivo kako se ista liječila vezano uz štetni događaj ali i razdoblje prije štetnog događaja i nakon njega, te uz isti su dostavljena i izvješća o privremenoj nesposobnosti za rad.

29. Predmet spora je naknada neimovinske štete, imovinske štete na ime tuđe pomoći i njege, imovinske štete radi uništene odjeće, troškova liječenja, te imovinske štete radi izgubljene zarade, od strane tuženika, kao osiguratelja, prema tužiteljici.

30. Tijekom postupka nije sporno da se 9. travnja 2018. dogodila prometna nezgoda u kojoj je sudjelovalo vozilo reg. oznake OS 640-DM, za koje je vlasnik u trenutku nezgode imao sklopljen ugovor o osiguranju kod tuženika. Nije niti sporno da je tuženik tužiteljici isplatio iznos od 60.500,00 hrk na ime neimovinske štete. Tijekom postupka, odnosno na ročištu održanom kod ovoga suda 18. rujna 2026., tuženik je učinio i nesporenim visinu izgubljene zarade na ime imovinske štete u iznosu od 4.261,59 eura, kao i tijek kamate na taj iznos od 6. prosinca 2019. pa do isplate.

31. Sporna je visina neimovinske štete, imovinske štete za tuđu pomoć i njegu, te radi uništene odjeće i troškova liječenja, a sve vezano uz prometnu nezgodu koja se dogodila 9. travnja 2018.

32. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno, kao i svih dokaza zajedno, te na temelju cjelokupnog postupka, sukladno članku 8. ZPP, ovaj sud utvrđuje da je tužbeni zahtjev tužiteljice djelomično osnovan.

33. Zaštita prava osobnosti svake fizičke i pravne osobe propisana je odredbom članka 19. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18. – dalje u tekstu: ZOO). Prema odredbi stavka 2. istog članka pod pravima osobnosti razumijevaju se prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr., a pravo na naknadu neimovinske štete uslijed povreda prava osobnosti proizlazi iz odredbi članka 1100. ZOO-a, u svezi sa člankom 1046. ZOO-a. Člankom 1085. stavkom 1. ZOO je propisano odgovorna osoba dužna je uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala, dok je stavkom 3. propisano kad uspostava prijašnjeg stanja nije moguća, odgovorna je osoba dužna isplatiti oštećeniku odgovarajući iznos novca na ime naknade štete. Člankom 1086. ZOO je propisano obveza naknade štete smatra se dospjelom od trenutka nastanka štete. Člankom 1072. stavkom 1. ZOO je propisano kad je šteta prouzročena pogonom dvaju ili više vozila, svu štetu snosi vlasnik vozila koji je isključivo kriv za štetni događaj, dok je stavkom 2. propisano ako postoji obostrana krivnja, svaki vlasnik odgovara drugomu za njegovu štetu razmjerno stupnju svoje krivnje.

34. Kod određivanja visine naknade neimovinske štete, sud je uzeo u obzir okolnosti navedene u nalazu i mišljenju vještaka prof.prim.dr.sc. Ivan Lovrić, dr.med. i Zoranu Čavajdi, dr.med., kao i Orijentacijske kriterije i iznose za utvrđivanje visine pravične novčane naknade neimovinske štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske (prema pravnom shvaćanju zauzetom dana 05. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. pod brojem Su-IV-47/2020-5 na drugoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske), te utvrdio da tužitelju s osnove naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na duševno i tjelesno zdravlje pripadaju sljedeći iznosi:
- na osnovu fizičkih bolova (jakog, srednjeg i slabog) intenziteta iznos od 6.000,00 EUR,
- na osnovu pretrpljenog straha iznos od 3.500,00 EUR,
- na osnovu duševnih boli zbog naruženosti iznos od 2.900,00 EUR,
- na osnovu duševnih boli zbog smanjenja životne aktivnosti iznos od 9.000,00 EUR,
što ukupno na ime naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na duševno i tjelesno zdravlje iznosi 21.400,00 EUR, a što umanjeno za ranije isplaćeni iznos od strane tuženika ukupno iznosi 13.370,27 EUR.

34.1. Naime, za ukazati je kako je na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. zauzeto je slijedeće pravno shvaćanje: „Mijenjaju se Orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 29. studenog 2002., br. Su-1331-VI/02 i 1372- 11/02, u primjeni Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 7/96., 91/96., 112/99. i 88/01.), na način da se tada prihvaćeni iznosi naznačeni u novčanim jedinicama (kune) povećavaju za 50%. Navedeni kriteriji i tako povećani iznosi (za 50%) u primjeni Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18. - dalje: ZOO/05) kada sudovi odlučuju o visini pravične novčane naknade neimovinske štete u slučaju povrede prava osobnosti, primjenjivat će se i na obvezne odnose nastale nakon 1. siječnja 2006. i stupanja na snagu ZOO/05.“

35. Pa tako uvažavajući spomenute Orijentacijske kriterije i jačinu i intenzitet trajanja bolova kod tužiteljice, ovaj sud je zaključio kako je upravo pravičan i primjeren iznos od 6.000,00 eura za dosuditi na ime pravične novčane naknade, budući da je i u

Orijentacijskim kriterijima od 29. studenog 2002. navedeno kako pri utvrđivanju iznosa naknade treba imati na umu da su trajanje i jačina fizičkih bolova dva osobito važna elementa za dosuđenje pravične novčane naknade, ali da sud mora voditi računa i o drugim okolnostima slučaja. Pa je tako za naglasiti u ovome slučaju činjenica da je tužiteljica zadobila tešku tjelesnu ozljedu u području abdomena (trbušne šupljine), potrebu odstranjivanja slezene, operacijski zahvati, da je već ranije (2017.) tužiteljici bio utvrđen karcinom crijeva, te da je zbog takve težine i količine ozljede odmah isti dan i operirana. Jednako tako tijekom samog liječenja tužiteljica je morala ići i na terapije, ali i kontrole, međutim kako ništa nije mogla samostalno raditi, drugi su joj morali pomagati, a pri tome je trpjela velike bolove, pa se zbog svega toga kod tužiteljice javljaju i te dodatne okolnosti koje zahtijevaju i dosudu veće naknade. Zbog takvih teških okolnosti, kao i zbog teških bolova koja je tužiteljica trpio, sud je mišljenja kako je bilo razloga za dosudu i veće pravične novčane naknade na ime neimovinske štete u vidu fizičkih boli.

35.1. Isto tako u odnosu na pretrpljeni strah, ovaj sud je mišljenja kako je i u odnosu na pretrpljeni strah bilo potrebno dosuditi iznos od 3.500,00 eura, a budući da je kod tužiteljice, s obzirom na težinu ozljede, postojala bojazan za liječenje i njezin ishod, kao i za sam oporavak, uvažavajući i činjenicu kako je bila i zabrinutija za svoje liječenje zbog ranijih problema sa crijevima (karcinom), s time da se ne treba zanemariti niti činjenica kako je u istoj toj prometnoj nesreći smrtno stradao i njezin bračni drug Željko Paska. Radi svega ovaj sud smatra opravdanim dosuditi iznos od 3.500,00 eura na ime naknade neimovinske štete u odnosu na pretrpljeni strah.

35.2. Kod tužiteljice se za duševne boli zbog naruženosti radi o srednjem stupnju (ponekad uočljivo trećim osobama), budući da je tužiteljici, zbog prometne nesreće u Romberg položaju postoji lakše zanošenje u desno, sa oslabljenom kralježnicom koja dovodi do nepravilnog držanja, budući da ne dolazi do preuzimanja opterećenja pri pokretu, jasno je kako je se radi o srednjem stupnju i da je ono ponekad uočljivo trećim osobama. Stoga je tužiteljici ovaj sud, na osnovu duševnih boli zbog naruženosti dosudio iznos od 2.900,00 EUR.

35.3. Također ovaj sud je mišljenja kako je za naknadu neimovinske štete na osnovu duševnih boli zbog smanjenja životne aktivnosti potrebno dosuditi iznos od 9.000,00 EUR, budući da se kod tužiteljice radi o smanjenju životne aktivnosti koja će joj obuhvatiti ograničenja u životu (natučenje glave s prijelomom kostiju bez lubanje, smanjena pokretljivost vratne kralježnice i lijevom ramenu, natučenje pluća s prijelomom rebara, odrastnjivanje slezene, smanjena pokretljivost kralježnice, povremeni bolovi lakog intenziteta tokom života, razvijen posttraumatski stresni poremećaj). Dakle jasno je kako je ovaj štetni događaj prouzročio kod tužiteljice poremećaje i to kako u odnosu na pokretljivost, tako i vezano uz stres, budući da je u toj nesreći smrtno nastradao i njezin bračni drug. Jednako tako, sud je ovaj vid neimovinske štete dosudio prateći propisane orijentacijske kriterije, a vodeći računa i uvažavajući mišljenje oba medicinska vještaka i to prof.prim.dr.sc. Ivana Lovrića, dr.med. i Zorana Čavajda, dr.med. i to je vještak prof.prim.dr.sc. Ivana Lovrića, dr.med. naveo kako se kod tužiteljice radi o umanjenju životne aktivnosti u opsegu od 30%, a vještak Zoran Čavajda, dr.med. da se kod tužiteljice radi o umanjenju životne aktivnosti u opsegu od 10%. Kako se ovaj sud u potpunosti priklonio nalazu i mišljenju oba vještaka, to je sud utvrdio kako je ukupno umanjenje životne aktivnosti kod tužiteljice 35%, a budući da njihovi nalazi i mišljenje ničim nisu dovedeni u pitanje. Kod ovog vida

štete se radi o umanjenju svih budućih životnih aktivnosti kod tužiteljice, ovaj sud smatra primjerenim dosuditi upravo iznos propisan orijentacijskim kriterijima, uz uvažavanje pravnog shvaćanja danog na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. koji se odnosi na povećanje orijentacijskih kriterija od 29. studenog 2002. godine za 50%.

36. Naime, sukladno odredbi članka 19. ZOO-a svaka fizička osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti odnosno pravo na zaštitu tjelesnog i duševnog zdravlja, a odredbom članka 1100. stavka 1. ZOO-a propisano je kako će u slučaju povrede prava osobnosti sud, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Naknadu neimovinske štete treba sagledati kao mogućnost novčane satisfakcije za pretrpljenu štetu, koja će oštećeniku-tužitelju u konkretnom slučaju, pomoći da lakše prebrodi duševnu krizu nastalu kao posljedicu štete i ublažiti osjećaj i izgubljenog zadovoljstva u ljudskom življenju, posebice osoba koja je u prometnoj nesreći izgubila svoga bračnog druga, a koja sama činjenica ima dalekosežne posljedice na kvalitetu življenja, ali i gledajući i ozljede koje je ista pretrpjela i gdje se radi smanjenju njezine pokretljivosti, utjecaju posttraumatskog stresnog poremećaja, odstranjivanju organa (slezene) i slično.

37. Kako je tužiteljici na ime neimovinske štete dosuđen ukupan iznos od 21.400,00 EUR, a što umanjeno za ranije isplaćeni iznos od strane tuženika ukupno iznosi 13.370,27 EUR, to je valjalo za preostalu zatraženu razliku tužiteljicu odbiti.

38. Člankom 1103. ZOO je propisano obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga.

38.1. Kako je u odnosu na neimovinsku štetu tužiteljica odštetni zahtjev postavila tuženiku 22. listopada 2018. (list 115-117 spisa), to je i osnovan zahtjev tužiteljice za određivanje zatezne kamate na neimovinsku štetu od dana podnošenja zahtjeva tuženiku od strane tužiteljice. Odredba o kamati propisana je člankom 29. stavkom 2. ZOO-a.

38.2. Slijedom iznijetog, odlučeno je kao u točci I. izreke ove presude.

39. Kako je tužiteljica tužbenim zahtjevom (kao i kasnijim tužbenim zahtjevom) navela kako potražuje iznos od 1.800,00 eura, na ime tuđe pomoći i njege, valjalo je o istom odlučiti.

40. Vještaci prof.prim.dr.sc. Ivan Lovrić, dr.med. i Zoran Čavajda, dr.med. su u svom nalazu i mišljenju naveli kako je za tužiteljicu bila potrebna tuđa pomoć i njega nakon bolničkog liječenja u trajanju od 30 dana u vremenu od 6 sati dnevno, te oko 60 dana u vremenu od 3 sata dnevno. Ovaj sud je prihvatio ovakve nalaze i mišljenja vještaka u cijelosti, budući da se radi o stručnim osobama čiji nalazi i mišljenja ničim nisu dovedeni u pitanje, a u tom dijelu vidljivo je kako su i vještaci u potpunosti suglasni.

40.1. U odnosu na nalaz i mišljenje vještaka vezano da je tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć i njega, sud je utvrdio cijenu jednog sata tuđe pomoći i njege od 5,00 eura primjenom članka 223. ZPP-a, kao i da je, za utuženo razdoblje, bilo potrebno 360 sati tuđe pomoći i njege te je na taj način utvrdio novčanu naknadu u iznosu od 1.800,00

eura. Kako se radi o nenovčanoj materijalnoj šteti, obzirom da su tu tuđu pomoć i njegu i pružali tužiteljici njezina djeca, pa i stoga kad se radi o nenovčanoj materijalnoj šteti koja je određena prema cijenama na dan presuđenja, na taj iznos i teče kamata od presuđenja pa do isplate prema članku 1095. ZOO-a. Ovaj sud nadalje smatra kako je cijena jednog sata tuže pomoći i njege je dosuđena sukladno relevantnoj sudskoj praksi (tako i Županijski sudu u Zagrebu u predmetu broj Gž R-339/2026-2 od 30. lipnja 2026.).

41. Budući da su vještaci prof.prim.dr.sc. Ivan Lovrić, dr.med. i Zoran Čavajda, dr.med. u svom nalazu i mišljenju naveli da je kod tužiteljice bila nakon izlaska iz bolnice u obavljanju svih životnih aktivnosti tuđa pomoć i njega, posebice osobne higijene, odijevanje, pripremanje hrane, odlasci na kontrole i fizikalnu terapiju i sl., sud je tužiteljici po osnovi tuđe pomoći i njege u smislu članka 223. stavka 1. ZPP-a, a sukladno sudskoj praksi po kojoj cijena sata tuđe pomoći njege iznosi 5,00 EUR, dosudio iznos od 1.800,00 EUR (360 sati x 5,00 eura), te je odlučeno kao pod točkom II. izreke ove presude.

42. Obveza naknade imovinske štete sukladno odredbi članka 1086. ZOO-a dospijeva danom nastanka štete, s time da se prema sudskoj praksi naknada imovinske štete smatra dospjelom danom presuđenja, s kojim je danom visina ovog vida štete utvrđena, pa je u odnosu na točku II. tužbenog zahtjeva dosuđena zatezna kamata, sukladno članku 1086. ZOO-a od dana donošenja ove presude, pa do isplate.

43. U odnosu na tužbeni zahtjev koji se odnosi na imovinsku štetu radi uništene odjeće, valja istaknuti kako je isti u cijelosti osnovan. Odlučujući o tom dijelu zahtjeva sud je iz životnog iskaza tužiteljice utvrdio kako joj je u ovom događaju uništena odjeća i to ski prsluk, trenerka, dvoje hlača, tenisice, papuče i pidžama, a vrijednost iste iznosi 2.000,00 kn, odnosno 265,00 eura.

44. Sud je priklonio vjeru iskazu tužiteljice u navedenom dijelu kao životnom te u smislu članka 233. ZPP-a, a u svezi s člankom 1069. ZOO-a priznaje tužiteljici po navedenoj osnovi za uništene stvari zatraženi iznos od 265,00 EUR.

45. Obzirom na naprijed navedeno tužiteljici je priznata pravična novčana naknada daljnje imovinske štete za uništene stvari od 265,00 EUR, te joj je zatezna kamata na istu u smislu članka 1086. ZOO-a dosuđena također od dana donošenja ove presude, pa do isplate, i to po stopi do 31. prosinca 2022. sukladno odredbi članka 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima "Narodne novine" broj 78/15.), a od 1. siječnja 2023. do isplate sukladno članku 29. stavku 2. Zakona o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 114/22.) i Uredbi o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 156/22.), pa je slijedom navedenog odlučeno kao u izreci ove presude pod točkom III.

46. Međutim u odnosu na dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na imovinsku štetu na ime troškova liječenja u iznosu od 66,36 eura (500,00 kuna), sud je isto utvrdio kao neosnovanim, budući da tužiteljica nije dostavila niti jedan dokaz o istom, dok navod kako je imala odlaske na brojne preglede kod liječnika raznih specijalnosti, nije navela koji su to liječnici i gdje, a kako bi ovaj sud mogao utvrditi visinu i odlučiti o tom dijelu tužbenog zahtjeva. Stoga je sud mišljenja kako navedeni vid štete nije dokazan, pa je isti neosnovan u tom dijelu.

47. Tužiteljica je postavila i tužbeni zahtjev koji se odnosi na imovinsku štetu za izgubljenu zaradu. Radi odluke o istom provedeno je i vještačenje, te je prvotno tužiteljica smanjila tužbeni zahtjev, a kojem smanjenju se protivio tuženik. Međutim na ročištu održanom kod ovoga suda 18. rujna 2026. tužiteljica je, u pokušaju djelomičnog mirnog rješenja spora, postavila tužbeni zahtjev, a u odnosu na predmetnu imovinsku štetu u iznosu od 4.216,59 eura, te sa ukupnom zateznom kamatom na taj iznos od 6. prosinca 2019. do isplate, koji dio tužbenog zahtjeva tužiteljice je tuženik učinio nespornim. Stoga je ovaj sud, donio odluku kao u točci IV. izreke ove presude.

48. Kako je ovaj sud utvrdio da je tužiteljičin zahtjev djelomično osnovan, to je za preostali iznos valjalo odbiti tužiteljicu. Kako je prvotno postavljenim tužbenim zahtjevom tužiteljica potraživala iznos od 49.837,41 eura na ime neimovinske štete, te ime imovinske štete iznose od 1.592,67 eura za tuđu pomoć i njegu, 199,08 eura za uništenu odjeću, 66,36 eura za troškove liječenja, odnosno ukupno iznos od 51.695,52 eura, a sud joj je dosudio iznos od 15.435,27 eura (na ime neimovinske štete i imovinske štete koja se odnosi na tuđu pomoć i njegu, te uništenu odjeću), to je za preostalu razliku 36.260,25 eura valjalo odbiti tužiteljicu zajedno sa zateznim kamatama i odlučiti kao u točci V. izreke ove presude.

49. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavka 2. ZPP-a. Tužitelj je uspio u ovoj parnici sa 35%, a tuženik sa 65%. Naime, ovaj postupak se vodio samo iz razloga osporavanja visine štete, pa je time i uspjeh u sporu ovaj sud cijenio sukladno prvotno postavljenom tužbenom zahtjevu (budući da se tuženik protivio preinaci tužbe), s time da trošak sukladno povučenom dijelu tužbenog zahtjeva koji se odnosi na imovinsku štetu radi izgubljene zarade sud nije uzimao u obzir, budući da zbog istoga nisu nastali posebni troškovi. Tako je tužiteljica uspjela s ukupno 19.651,86 eura, a tuženik sa 36.260,25 eura. Tuženiku je priznat trošak ovog postupka prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 138/23. - u daljnjem tekstu: Tarifa) i to za trošak sastava odgovora na tužbu prema Tbr. 8. toč. 1. Tarife u visini od 500 bodova, za sastav podnesaka od 20.5.2022., 16.4.2025. (kojima se očituje na nalaz i mišljenje vještaka) i 19.8.2026. (kojima se očituje na podnesak tužiteljice kojom uređuje tužbeni zahtjev) za svaki u visini od 500 bodova prema Tbr. 8. toč. 1. Tarife, za zastupanje na ročištima od 12.7.2021., 1.3.2023., 8.5.2025., 6.5.2026., 4.9.2026. i 18.9.2026. za svako u visini od po 500 bodova prema Tbr. 9. toč. 1. Tarife, odnosno sveukupno 5000 bodova, a što s obzirom na vrijednost boda i visinu poreza na dodanu vrijednost iznosi 12.500,00 eura. Kako je tuženik djelomično uspio u ovom sporu i to na način da kada se oduzmu postotci, ostaje obveza tužiteljice na isplatu tuženiku u visini od 30% (tako u svojoj odluci i Županijski sud u Zadru broj Gž-823/22 od 12. rujna 2022.), pa je stoga valjalo odrediti da tužiteljica naknadi tuženiku iznos od 3.750,00 eura. Budući da je tuženik u obvezi platiti i djelomično trošak pristojbe odgovora na tužbu u iznosu od 122,97 eura (35% uspjeha u parnici tužiteljice u odnosu na ukupno zatraženu sudsku pristojbu odgovora na tužbu u iznosu od 351,33 eura), pa je ukupni trošak 3.872,97 eura, sa zateznim kamatama tekućim od dana presuđenja, odnosno od 29.10.2026. pa do isplate sukladno članku 29. stavku 1. i 2. ZOO, te je stoga valjalo odlučiti kao u točci VI. izreke ove presude.

50. Slijedom svega iznijetog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Osijek, 29. listopad 2026.

Sudac
Marko Šimunić

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka ove presude koji se stranci koja je pristupila na ročište za objavu presude uručuje i time se dostava smatra izvršenom (članak 335. stavak 8. ZPP).
Za stranku koja nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište za objavu presude (članak 335 stavak 9. ZPP). Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.
U slučaju iz članka 335. stavka 9. ZPP sud će istaknuti presudu na internetskoj stranici e-oglasna ploča sudova gdje presuda mora biti istaknuta 8 dana, računajući od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.
Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP o dostavi pismena te joj rok za izjavljivanje žalbe teče od dana dostave presude (članak 335. stavak 11. ZPP). O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:
1. Punomoćniku tužiteljice
2. Punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-62c65**

Kontrolni broj: **01fe8-a7ec4-bcc44**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.